

РЕШЕНИЕ

№ 737

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 27.11.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 737 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **** (**) - София, против решение № 1154 от 27.11.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1355 по описа на съда за 2013 година.

С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление (НП) №23-2307004 от 21.06.2013 г. на директор на *** - София, издадено срещу ***, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), ЕИК ***, седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** - управител, с което за нарушение по чл. 128, т. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

КАсаторът твърди, че районният съд не е обсъдил правилно събраните във връзка със спора доказателства, което го е довело до погрешни фактически и правни изводи и постановяване на съдебен акт в нарушение на процесуалния и материален закон. Излага доводи за процесуална законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство. По същество заявява, че безспорно и основано в доказателствата е, че именно посоченото лице и в отбелязаното му качество, е нарушило разпоредбите на КТ в посочената им част. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – ***, гр. Перник пред съда не се представлява, както и не дава становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, да бъде оставен в сила.

Касационната жалба, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на

обжалване съдебен акт, е процесуално допустима. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт е ясна волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че при извършена на 23.05.2013г. проверка по спазване на трудовото законодателство от *** (***), гр. Перник, в качеството му на работодател, инспектори от *** приели, че *** не е изплатил в установените срокове (до края на месеца, следващ месеца за който се дължи), уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на лицето ***, на длъжност „***“, за м. януари, 2013г.. За така установеното със съставяне на акт за нарушение, на 31.05.2013г. срещу работодателя е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил пороци на същото, които да обуславят процесуална незаконосъобразност и да се явяват достатъчно или самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Разгледал съществото на правния спор решаващият първоинстанционен състав след преценка на доказателствата, събрани единствено пред административния орган, постановил, че формираният извод за нарушение по чл. 128, т. 2 от КТ е законосъобразен и обоснован, тъй като съответства на установеното във връзка със спора фактическо положение. Въпреки това си заключение районният съдия в мотивите си още е посочил, че формираните от актосъставителя и наказващия орган изводи от фактическа и правна страна не са обосновани и правилни, поради което неправилно е ангажирана административнонаказателна отговорност за нарушение по чл. 128, т. 2 от КТ. Районният съд е мотивирал този си извод на база липса на събрани от административнонаказващия орган доказателства относно срока за изплащане на трудовото възнаграждение - законовия по чл. 270, ал. 2 от КТ или уговорения между страните, което на свой ред да обоснове извод за неизплатено в този срок трудово възнаграждение. Тези заключения на решаващия първоинстанционен състав са послужили като основание за отмяна на процесното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Решението е неправилно.

При извършената касационна проверка се установи допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при гледане на делото пред първа съдебна инстанция, свързано с липсата на активност на решаващия състав за събиране и преценка на доказателствата относно релевантните към спора факти. Районният съд е направил извод за необоснованост на постановления от административнонаказващия

орган акт от фактическа и правна страна, без да изпълни задължението си по чл. 107, ал. 2 и 3 от НПК, приложим в производствата по обжалване на наказателни постановления по силата на препращащата разпоредба на чл. 84 от ЗАНН, да събере по своя инициатива, когато това се налага за разкриване на обективната истина, както доказателства, които разобличават нарушителя и отегчават неговата отговорност, така и доказателства, които оправдават нарушителя и смекчават отговорността му. Районният съд е постановил, че НП е необосновано, поради липса на приложени по делото доказателства, писмени или гласни, от които да се установи как наказващият орган е достигнал до извода, че срокът за изплащане на възнаграждението е „до края на месеца, следващ месеца, за който възнаграждението се дължи“, предвид разпоредбата на чл. 270, ал. 2 от КТ, в която срокът за изплащане на възнагражденията е законово определен в случай, че друго не е уговорено, а по делото са налице данни за наличие на изрична такава уговорка между работодателя и работника. Районният съд е направил изводи за недоказаност на релевантни за спора факти, без да събере доказателства в тази посока, с което е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила. Документи и доказателства в подкрепа на твърдението, че *** е страна по трудово правоотношение с *** по преписката както не се съдържат, така и не са събрани и пред първата съдебна инстанция. Във връзка с това не е изяснено и налице ли е изрична уговорка между *** и *** относно сроковете на изплащане на трудовото възнаграждение, включително и допълнителна такава, относно процесния случай и възможността за изплащане на дължимото трудово възнаграждение със закъснение. Изясняването на тези факти е от съществено значение, тъй като касае наличието или не на административно нарушение. Изводът на настоящия състав е, че не всички релевантни за съставомерността на деянието факти и обстоятелства, са установени в производството пред първа съдебна инстанция. А именно въз основа на тях районният съд прави изводите си по фактите, задължителни за касационния съд, както и изводите си по правото, които биват проверявани за относимост към приложимия материален закон. Наказателнопроцесуалния кодекс, приложим в производството по обжалване на НП пред районния съд по силата на препращащата разпоредба на чл. 84 от ЗАНН, вмения в задължение на съда да вземе всички мерки, за да разкрие обективната истина - чл. 13 от НПК. Изпълнението на това задължение предполага съдът да изясни всестранно и пълно всички релевантни към спора обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно нормата на чл. 107, ал. 2 от НПК съдът събира доказателства по направените от страните искания, а по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. Независимо от тежестта на доказване и пасивността на административнонаказващия орган, разкриването на обективната истина по делото следва да бъде приоритет за дейността на съда. Именно поради това и законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин, служебно, да събира доказателства. В настоящия случай, тъй като това е във връзка с изводите на районния съдия по фактите и поради вероятността при събирането и преценката на всички относими по случая доказателствата съдът да достигне до различен правен извод, е налице достатъчно основание допуснатото нарушение от първата съдебна инстанция да се приеме за съществено, което сочи на наличие на отменително касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. За отстраняването му постановеното решение следва да се отмени, като делото бъде върнато на първоинстанционния съд за ново разглеждане от друг негов съдебен състав. При новото гледане на делото съдът следва да събере всички относими и необходими доказателства, които да дадат отговор на въпросите: 1. какъв именно е характерът на правоотношенията между *** и ***, във връзка с което следва да бъде приобщен като доказателство по делото и обективираният ги акт; 2. при

установяване на трудов характер на правоотношенията, уредени посредством сключването на писмен трудов договор и след преценка наличието на изрични уговорки относно начина и сроковете на изплащане на трудовото възнаграждение за положения труд, да се съберат и доказателства, относно постигнато с *** допълнително споразумение, дължимото му трудово възнаграждение за месец януари да бъде изплатено със закъснение, каквото твърдение се съдържа в депозираното срещу акта възражение с вх. №0092-6448/12.06.2013 г. по описа на *** - София; 3. след установяване на фактите по делото по безспорен за съда начин и при наличие на изводи за извършено нарушение на трудовото законодателство, следва да се отговори на въпроса реализирани ли са предпоставки, които да са основание за квалифициране на нарушението като маловажно във връзка с чл. 415в от КТ.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1154 от 27.11.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1355 по описа на съда за 2013г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Перник при съобразяване с указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.